

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۳/۲۵

دوديال

عارف و نه هم احمدظاهر فراموش نمی شوند (به مناسبت وفات عارف هنرمند نامدار ایران و یک اقتراح)

شادروان احمد ظاهر و عارف کیا هردو دوستاناران زیادی داشتند. هردو تقریباً در یک زمان به شهرت هنری خود رسیدند، هردو در بحرانی ترین اوضاع کشورهای شان چشم از جهان بستند، ولی با تفاوت زمانی. تفاوت های دیگری نیز وجود دارد:

احمد ظاهر در اوج شهرت و فعالیت هنری اش چشم از جهان بست، اما عارف در اواخر زنده گی اش تقریباً خاموش و فراموش بود. عارف چندین آهنگ دوگانه دارد، احمد ظاهر با ژیللا مثلاً آهنگ (لیلی لیلی... نی نی هرگز) و با صادق فطرت ناشناس (رفتم زکویت...) و با احمد ولید (هوای عشق تو از سر بدر نخواهد شد...) معدود دوگانه اجرا کرده، که تعداد شان در مقایسه با دوگانگی های عارف خیلی کم است (بخاطر جلوگیری از طویل شدن نوشته، دو یا سه مثال کافی دانسته شد). احمد ظاهر بهترین اشعار کلاسیک های ادب دری را انتخاب می نمود، ولی عارف طبق وضعیت؛ سروده های نه چندان ژرف را اجرا کرده، آن هم تعدادی بنا بر سفارش پرودیوسران و فلم سازان. غالباً شاد و برای فلم. حتا عارف اشعاری از شناخته شده های ایران مانند رهی معیری را تصنیف نه کرد، ولی احمد ظاهر از شاعران کشور خودش تا ایران و تاجکستان و هندوستان را با ذوق عالی سرود. اشعاری از حافظ، لاهوتی، معیری... همچنان مولانا... (تاکید میدارم که هدف این نوشته کمتر یا بهتر دانستن یکی یا دوومی نیست، بلکه ارجحی به هردو هنرمند محبوب است. اما اگر اثری از مقایسه و یا تفاوت های این دو ستاره درین نوشته دیده شود، انرا از روی علاقمندی و محبوبیت پندارید).

اگر از عارف بهترین های مانند سلطان قلها و وقتی به آدم میگه دنیا دو روزه... را نام می بریم، اما بهترین های احمد ظاهر خیلی زیاد اند و هر کدام بهتر از دیگری.

احمد ظاهر هم در اجرای آهنگ با الات خاص موسیقی شرقی (ازینجا تا شمالی کار دارم، لار شه ننگرهار ته...) و الات موسیقی غربی (تنها شدم... never never)؛ در هردو موفق و هردو را بشکل عالی ترکیب داد. در آهنگهای عارف تنوع موسیقی کمتر بود. صدای عارف تا حدی زیادی باید مرهون صحنه های هیجانی فلم نیز باشند، مثلاً وقتی ملک ناصر مطیعی با آن چهره ی تیبیک، شیو، تفنگچه ی کاوبایی و اسب اش می تازد، صدای عارف آن صحنه را باشکوه تر ارائه میدهد، بعد شنیدن آن آهنگها فقط تداعی صحنه های هیجان انگیز همان فلم هاست، درحالیکه محبوبیت احمدظاهر در حنجره، تمرین، دانستن رمز هنریت، تلفظ عالی و کلمه به کلمه ی شعر و رعایت هر ریتم و میلودی است. احمدظاهر در اوج شهرتش ناگهانی قربانی حادثه شد، این موضوع عطش علاقمندان را بیشتر و بیشتر ساخت، ولی کنار رفتن عارف از صحنه ی هنر و موسیقی و بالاخره از صحنه ی زنده گی تدریجی و طبیعی بود. با وجودیکه نسل همسن و سال هردو هنرمند، آنها را با خصوصیات منفرد شان میشناسند، به یاد می آورند و دوست دارند، اما انکار نباید کرد که هردو نام نزد نسلهای بعدی نیز همچنان ماندگار و محبوب خواهد ماند، در حالیکه بافوسس ادعای میداریم که دگر آن دوران گذشت، آن پیمانانه بشکست و آن ساقی نماند.

امید فرصتی دست دهد تا از قلمهای زیبای عزیز آسوده، انجیز ه. قیام، ر. حسینی، ق. حبیب، ا. مرید، ه. یوسفی، مهرین، عبید ورکزی، باری جمال و سایر دوستان هم مروراید های را شاهد باشیم تا حق این دو هنرمند ادا گردد. پیشنهاد میگرد که این نوشته ی ناچیز درحالیکه تا ۲۴ جوزا مدتی کمی باقیست، به آن مناسبت بحیث یک اقتراح واقع گردد. در اخیر: تعلقات فرهنگی ما با کشور همسایه ی ما (ایران) همچنان دوستانه و دایمی باد.

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ